

Adquireixi el seu televisior

Philips
en blanc
i negre
o en color

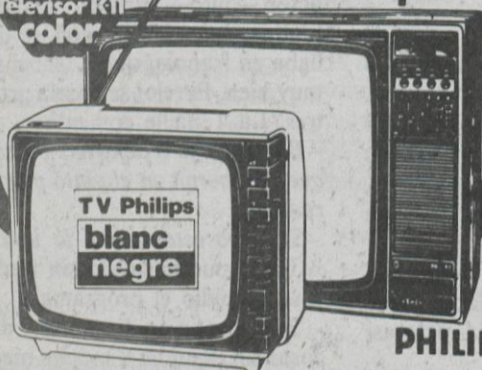
establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

Entre bastidores

“El Nostre Poble”

El dissapte 7, l'agrupació teatral “Llevant”, de Llançà, representà en aquesta vila l'obra de Thornton Wilder, “El Nostre Poble”.

L'autor va néixer a Madison (Wisconsi) l'any 1897. Va iniciar la seva carrera com a escriptor amb narracions, i va guanyar el premi Pulitzer l'any 1928 i el 1942. Com a dramaturg, va començar a escriure petites escenes que va aplegar en “Peces de 3 minuts”.

En “El Nostre Poble”, com a la resta del seu teatre, tracta al tema humà, veint-nos tal com som: sense màscara. Es el joc dramàtic de l'home als ulls de Déu, el qual, és representat per un “director”, o en aquest cas per un apuntador, que ens descriu l'esquemàtica decoració que, com els objectes que simulen fer servir els actors, ha de ser imaginada per l'espectador. A més, l'apuntador munta les escenes, crida i despedeix als personatges i serveixa de nexa entre l'escenari i el pati de butaques, amb la qual cosa, l'espectador s'incorpora de ple a l'acció. Aquesta es divideix en tres actes titulats respectivament: La vida diària, Amor i Matrimoni i la mort, en el qual l'apuntador ens declara el sentit de l'obra: els morts esperen una cosa gran i important que pressenteix que arribarà: l'eternitat.

Abans de parlar de la versió que es representà a Llançà, hem de dir que no ens sembla gaire adequada l'elecció d'aquesta obra. La setmana passada deia, en parlar de Joan Oliver, com n'és d'incertat representar el seu teatre, tant pels temes de què tracta, com per la personalitat de l'autor. Es per això que “El Nostre Poble” és una obra que, si bé quan fou estrenada va aconseguir en gran èxit, tant pel fons com per la forma en què va ser escrita, ara, després de 35 anys, no té aquí cap relació amb el nostre poble.

Del muntatge del grup “Llevant”, hem de mencionar primerament la perfecta traducció al català que va realitzar en Salvatella. Quant a l'escenografia, si bé corresponia perfectament al sentit de l'obra, no semblava del tot original, doncs recordava la versió que va fer, en castellà, una agrupació figuerenca l'any 56. Aquesta escenografia, va ser complementada per una excel·lent il·luminació, a càrrec de Gerard Sánchez i Josep i Vicenç Serradell, que va ajudar a definir els espais i intensitats de l'escena.

Hem dit que Josep Mª Salvatella, va fer una bona traducció, i també hem de dir que va dirigir bé, però no va treure partit del seu llarg i important paper d'apuntador. Sempre hem estat en contra dels directors-actors, i una vegada més, se'ns ha confirmat la teoria. Quant a la resta d'interprets, n'hi van haver de tots els nivells, si bé en general les actrius van estar per sobre dels actors. Destacarem, a Fàtima de la Peña, en la senyora Gibbs, per la seva qualitat interpretativa; Feli Amo que va matitzar molt bé el paper d'Emília; i a Narcís Rispau que encarnà dignament el senyor Webb.

Samsó Oliver